

»Den manipulerede presse«

Bent Melcior, rabinari, eigur hesa greinina. M. J. í Keyppanna-havn hevur sent Sosialinum hana. Hann hevur fingið lov frá rabinaranum at seta hana í føroysk bløð. Greinin er eitt andsvar til greinarøðina hjá J. P. Olsen, J. A. Joensen og Ø. Vintereig í Sosialinum um Palæstina

En af de danske journalister, som jeg nærer stor respekt for, og som forleden kom hjem fra Vest-Beirut, konstaterede, at det var godt, at der havde været pressefolk fra de vestlige lande, der havde været i Vest-Beirut og kunne være vidner om krigens rædsler.

Jeg har hverken været i Vest- eller Øst-Beirut. Jeg kender til krigens rædsler også uden. Jeg var flygtning, da jeg var 14 år, og der er folk i dagens Danmark, der fortæller mig, hvor taknemmelig jeg burde være, fordi man hjalp mig til at blive flygtning, for var det gået retfærdigt til skulle jeg have været i gaskammer. Da jeg var 19 var jeg aktiv front-soldat og så

sagesløse på begge sider af fronten faldt — det var rent tilfældigt, hvem der døde, hvem der blev lem-læstet, og hvem der gik fri. Jeg lærte at hade krig, det eneste, jeg har hadet i mit liv. Mine drenge har aldrig fået lov til at eje et stykke krigs-legetøj — ingen behøver at belære mig om krigens rædsler.

Men når dette er sagt, så må jeg konstatere, at det tilsyneladende først er gået op for mange af reporterne, at krig er et ondt håndværk, da den unge jødiske stat tvunget af de fjender, der omringede den, havde lært sig håndværket. Der har ikke været nogen krig, hvor beretninger og billeder har været så bloddrypende som fra krigen i Libanon.

Der er tale om en forvrængning af proportionerne i en uhyggelig grad. I løbet af få dage fik vi beretninger om massakre. Der blev talt om civile dræbte i et antal av mindst 10.000. TV-Avisen gengav PLO's vurdering til mellem 30. og 40.000. Der var 600.000 flygtninge.

Ingen gad spekulere over, at disse tal ikke kunne være sande, at der slet ikke boede så mange mennesker i det invaderede område. Det gjaldt bare om at råbe med i køret, ellers var man reaktionær. Selv i aftenens udsendelse har vi fået serveret tal på antallet af dræbte børn, hvor det konstateredes, at tallene strejfedes af officielle

libanesiske, at det ikke havde været muligt for hverken Røde Kors eller Red Barnet at bekræfte dem, og — var den fantastiske konklusion — så må vi tro, at de er sande! Som om virkeligheden ikke var tilstrækkelig blodig, så skal Israel nu hænges ud. Det er som om man endelig kan få en lejlighed til at vaske holocaust-blodet af sig. Her havde Det gamle Testamente vist sit sande ansigt, skrev en professor i et af vore store dagblade. Moses' lov er grusom, stod der. Cg for at sagen ikke skulle være for abstrakt for læserne, så tilføjede den pågældende hr. Mortensen, at vit har gad også et Moses' Troes-samfund i Danmark. Så vidste enhver, hvem de kunne lade deres berettigede de harme gå ud over. Ingen har taget hr. Mortensen i skole for synspunktet. Hetz'en havde blot nået sin logiske konklusion.

Og så er vi selvfølgelig slet ikke ved vejs ende. Vi er ikke kommet videre. I de første af krigens dage blev Israel beskyldt for at have myrdet en norsk FN-soldat. Senere undskyldte UNIFILs kommandant. Det var faktisk en PLO-soldat, der havde gjort det. Undskyldningen kom bare ikke med i overskrifterne, hvor beskyldningen havde været.

*I dag lyder Politiken overskrift: Israelerne forsinkede PLO-afrejse. Ikke sandt: Det er jøderne, der har skylden. TV-avisen fulgte det op og konstaterede, hvor tåbelige disse israelere er. Nu har di i månedsvis krævet PLO ud af Beirut, og så holder de dem minsandten tilbage. Det hjælper lidet, at Politikens artikel klart redegør for, at det var PLO, der havde begået et groft brud på aftalerne, og at det var Israels smidhed, der gjorde det muligt alligevel at fortsætte evakueringen. Skyldspørgsmålet var afgjort. Overskrift-redaktøren havde været dommer.

Det er karakteristisk for behandlingen og vurderingen af hele krigsforløbet. Pludselig var hele verden interesseret i Libanon suverænitet. Det var forbigået i tavshed, at denne suverænitet ikke havde eksisteret i 6—7 år. Pludselig var hele verden interesseret i Libanons civilbefolkning. Hvor mange billeder har man vist af den samme civilbefolkning under den af PLO inspirerede borgerkrig, der har kostet mere end 10 gange så mange ofre blandt de civile i Libanon. Der har knapt nok været løftede øjenbryn og bestemt ingen ekstraordinære møder i FN og slet ingen demonstrationer i danske gader og på danske torve.

Journalisterne blev hjemme og kunne ikke rapportere om krigens rædsler. Det er derfor, at vi er uvide om, at Nabatiyas befolkning blev reduceret fra 50.000 til 7.000. Det er derfor, at vi ikke ved om skoler og hospitaler, der blev omsannet til krudttønder. Det er derfor vi intet ved om borgmesteren i Anzar, der nægtede PLO frihed til at beslaglægge indbyggernes ejendom, og som derfor sammen med sin kone blev bundet og bastet og fik lov at overvære, hvordan deres datter blev voldtaget og smidt nøgen ud af huset. Borgmesteren i Kfar Haruf fik tilsvarende sin søn dræbt. En lærer i

Sidon, der nægtede at lade de 12-årige elever komme til militærtjeneste i PLO blev simpelthen revet i småstumper ved at blive bundet til fire biler, der kørte i hver sin retning.

Jo, det er sandelig tapre frihedskæmpere disse PLO-folk, der som den første partisanhær har gemt sig bag civile og holdt småbørn op som sagesløse civile i Israel, hvor PLO siger og skriver men aldrig har angrebet et militært mål.

Alt dette var der ingen journalister, der havde lejlighed til at fortælle om. Derfor kunne man også ryste verden med billeder af spøgelsesbyen Damur syd for Beirut, hvor der tidligere havde boet 20.000 libanesere. Nu var det en mennesketom by i ruiner. Hvem kunne vide, at det havde den været lige siden borgerkrigens dage, hvor PLO havde dræbt 1500 og drevet resten på flugt. Jo, de er sandelig nogle slemme fyre, de israelere, og så holder de Det gamle Testamente. Fy fj!

Et københavnsk dagblad konstaterede i en leder over, at israelerne i Galilæa bare kunne gå i beskyttelsesrum, når PLO sendte sine raketter over landsbyerne. Det var der ingen grund til at lave så meget ballade over. At der i de forløbne år har været over 1000 ofre — altså stadigvæk alle civile — for PLOs terror imod Israel, at PLO har fastholdt sit mål om at slette Israel af landkortet, det skulle man åbenbart kun tage som et udtryk for orientalsk udtryksmåde, det behøvede man ikke tage alvorligt. Hvornår skulle man alligevel tage det alvorligt? Arafat var trods alt den første, der blev modtaget af Ayatollah Khomeiny, efter Irans revolution. Arafat hyldede denne fanatiker, hvis blodige hænder man nok må tage alvorligt. Hvornår har et land pligt til at beskytte sine borgere imod dødelige overfald?

Jeg har ikke noget entydigt svar. Jeg hader som sagt krig, og jeg har selv taget afstand fra nogle af de midler, der er taget i anvendelse fra israelsk side. Men jeg bliver bange, når man tegner tingene i sorte og hvide farver, når sandheden dog er grå i forskellige nuancer. Det har simpelthen ikke været muligt

Framhald á síðu 4

situasjon i de nordiske land som havde ført til en stor og stadig voksende arbejdsledighed. Særlig urovekende fant man den store arbejdsledigheden blandt ungdom i de fleste nordiske land. Store økonomiske og andre ressourcer burde sættes inn for å skaffe arbeid til flere.

Representanter for de nordiske samarbeidsorganisasjonene sa seg glad for at det fra flere partigrupper innen Nordisk Råd hadde kommet forslag som skulle sikre større sysselsetting. Man så dette som et tegn på at Nordens politikere så meget alvorlig på den stadig stigende arbeidsledigheten. Det ble også gitt uttrykk for håp om at forslaget fra Økonomisk Utvalg i Nordisk Råd ville virke som en stimulans til et sterkere engasjement i disse spørsmål både på nordisk og nasjonalt plan. En handlingsplan fra Nordisk Ministerråd så man som et viktig bidrag til arbeid for å skaffe sysselsetting til flere.

Flere internasjonale spørsmål ble også berørt i generaldebatten, og flere ga sin støtte til ideen om kjernevåpenfri sone i nordisk område minaret om en kjernevåpenfri sone i Norden som ble arrangert i Södertälje i november i fjor af de nordiske nasjonalkomiteer ble registrert som et tegn på den støtte ungdommen i Norden gir arbeidet med fred og nedrustning.

Ungdomsarbeidsløshet

Diskusjonen på seminaret foregikk i plenum og i

grupper. Ungdomsarbeidsløsheten er et av de alvorligste problem i Norden, hvor ca. 200.000 unge er registrert uten arbeid eller utdanning. Da de unge utgjør en forholdsvis stor andel av de arbeidsløse — ca. 30% — er det særdeles påkrevet at det blir gjort en aktiv innsats for å bekjempe ungdomsarbeidsløsheten.

Diskusjoner på seminaret viste at ungdomsarbeidsløshetsproblemet er et meget sammensatt problem, som har rammet nesten alle de nordiske land. Det vil derfor være formålstjenlig å diskutere årsakene og virkningene av diverse tiltak mot arbeidsløsheten, for å ta lærdom av erfaringene hittil og sammen utvikle nye ideer.

På lang sikt skal det føres en stimulerende økonomisk politikk, som skaper flere arbeidsplasser. Imidlertid er det også på kort sikt nødvendig å gripe inn.

— Gjennom en utvidet utdannelses- og yrkesveiledning skal alle unge garanteres et tilbud om en utdanning med rimelige økonomiske stønadsmuligheter eller et varig, meningsfylt arbeid med en rimelig lønn (ungdomsgarantien).

— Bedrifter må stimuleres til å ta flere praktikant- og lærlingelever.

— Det skal især opprettes flere utdannelseplasser på det yrkesfaglige og det skal skapes flere utdannelseplasser som spesielt henvender seg til kvinner.

— Det lokale området har

et særlig ansvar og skal medvirke til en bedre dialog mellom yrkeslivet og utdannelsesinteressene.

— Det må sikres en rettferdig regional fordeling av arbeidsplassene.

— Det må stimuleres til omstilling i industrien for å skape nye varige arbeidsplasser. Videre må det stimuleres til yrkesmessig mobilitet.

— Det skal skapes mulighet for at unge kan velge en «opplæringsring», hvor utdanning kan tas flere forskjellige steder, og der det faglige nivået ikke er sveket.

— Det skal gjennomføres en effektiv iverksettelsespolitikk som letter mulighetene for å starte selv eller i fellesskap med andre.

— Sysselsettingsprosjekter skal gjennomføres i den grad det er nødvendig, innenfor de mange områder hvor arbeidet normalt ikke ville blitt utført (f.eks.: byfornyelse, energiprojekter, handicapputstyr, u-landsprosjekter...)

— Den teknologiske utvikling rommer store muligheter. Disse må klart vurderes. Den teknologiske utvikling må brukes til å skape nye arbeidsplasser. Samtidig må fremmedgjøring hindres og den personlige integritet vernes.

— Det skal skapes en større boligproduksjon, særlig til ungdommer.

Man drøftet dessuten opprettelse av statslige produksjonsvirksomheter, men det var det ikke enighet om.

UNR oppfordrer kraftig de nordiske land til i samarbeid å finne fram til velbegjærte midler til bekjempelse av ungdomsarbeidsløsheten.

Saker på Rådets sesjon

Helge Seip fra Foreningen Norden innledet om ulike saker på Nordisk Råds 31. sesjon. Sakene ble deretter drøftet innad i de forskjellige samarbeidsorganisasjonene.

Samarbeidsorganisasjonene framhevet viktigheten av at de forskjellige selvstyremåtene i Norden ble bedre representert i Nordisk Råd, og man så derfor forslaget fra juridisk utvalg som et viktig bidrag til å styrke det nordiske fellesskapet. Man vurderte det også som positivt at Grønland nå vil bli trukket bedre med i det nordiske samarbeidet. Samarbeidsorganisasjonene ga sin støtte til tanken om et «felles nordisk medborgarskap».

Det vil være positivt om man på stadig flere områder kunne klare å lette hverdagen for innbyggerne i Norden. Samarbeidsorganisasjonene så også positivt på at det nordiske forskningspolitiske rådet nå har trådt i funksjon, og man håpet at dette kunne virke til en bedre samordning av forskningen i de nordiske land.

Videre pekte man på at det nordiske samarbeidet burde støttes og utvides på bl.a. følgende områder: ungdomsturisme i Norden, vennskapssamarbeidet i Norden, radio-TV samarbeidet, nordisk litteratur, nordiske innslag i undervisningen i de enkelte land.